

OŁOWNIK (2) *sb m*

N sg ołownik (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII (z Cn) – XVIII w.

1. *Rzemieślnik odlewający przedmioty z ołowiu; plumbarius Mącz, Cn (1) : Plumbarius etiam, Ołownik. To yeft który ołowne naczynie czini. Mącz 306c.*

2. *bot. Plumbago europaea L.; ołownik europejski, półkrzew śródziemnomorski z rodziny zawciągowatych (Plumbaginaceae), stosowany w medycynie ludowej już w starożytności przeciw schorzeniom ocznym, później na różne schorzenia m.in. przeciwko rakowi. Korzeń zawiera dużo garbników, w XVI w. znany był pod nazwą Radix Dentariae lub R. Dentillariae (1) : Plumbago herba, Ołownik ziele. Mącz 306c.*

LWil, KŁ